

1. Jak v mořích slunce s tmou se ztrácí
a pokřik racků šel už spát,
tak utekla nám láska, jó, to se stává,
a najednou tě, holka, nemám rád.
Mám dost už těch tvejch věčnejch nářků
a prožárlenejch hloupejch scén,
tak někdy zase brnkni, jó, to se stává,
prostě táhne mě to z kruhu ven.

R: Já půjdu až tam na místa, kde už to znám,
pár stromů, ohniště a tunel a trať,
a kašlu na celej svět, v něm v tobě zas jsem se splet',
a postý řeknu sobě: hloupneš, tak plať.

2. Jak nabobtnalý klíčky hrášku
byly cíle tvý, a já chtěl víc,
já předělat chtěl svět, jó, to se stává,
kolik bylo nás, a stále nic.
Tak pozdravuj ty svoje šminky, lásko,
a do zrcadla zkoušej řvát,
jó, utekla nám láska, jó, to se stává,
a najednou tě, holka, nemám rád.

R: